

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Pfv.II.20.559/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve
cím1

A felperes képviselője:
Dr. Szűcs A. Gábor ügyvéd
cím2

Az alperes: alperes neve
cím3

Az alperes képviselője:
Dr. Kolozsvári Eszter ügyvéd
1cím4

A per tárgya: gyermektartásdíj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pf.636.638/2021/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 3.P.XI.30.297/2020/88.

Rendelkező rész

A Kúria a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 171.600 (százhetvenegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket, az alperesnek 15 nap alatt 105.000 (százötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2010-től 2019 májusáig élettársak voltak, közös gyermekük, személy1 2018. szeptember 18-án született, és együtt nevelték a felperes korábbi kapcsolatából 2003-ban született személy2 nevű gyermeket is.

[2] A keresetlevél előterjesztésekor a felperes GYED-en volt, és két gyermek után családi pótlékban részesült. 2020 áprilisától visszament dolgozni, havi jövedelme a két gyermek után járó családi adókedvezményt tartalmazó munkabérből (2020 szeptembertől havi 343.000 forint volt), havi 41.000 forint cafetériából és a családi pótlékból áll. személy2 után a felperes havi 70.000 forint gyermektartásdíjat kap. Saját tulajdonú ingatlanban él, amelyre havi rendszerességgel hitelt törleszt. A felperesnek élettársa nincs, 2019-ben bekövetkezett haláláig az édesapja támogatta.

[3] A felek közös gyermeke az életkori sajátosságoknak megfelelő ellátást igényli. A felperes munkába állásával egyidőben személy1 a lakóhelyéhez közel eső, tömegközlekedés nélkül megközelíthető magán bölcsődébe íratta. Az alperes ellenezte a gyermek magán bölcsődébe íratását, amelynek havi díja megközelítőleg 80.000 forint volt.

[4] Az alperes 2016 óta – leszámítva a felek életközösségének megszakadása előtti időszakot – ország neve dolgozik szakmunkásként. Havi nettó jövedelme az általa lakott szoba díjának levonása után a per kezdeti szakaszában körülbelül 500 euró volt, amely időközben 525 euróra emelkedett. 2021 tavaszán balesetet szenvedett, átmenetileg alacsonyabb összegű juttatásban részesült. Új élettársi kapcsolata van, akivel a magyarországi közös élet költségeihez hozzájárul, és a szüleit is támogatja.

[5] Az életközösség megszűnése után a felperes az alperes által ajánlott havi 40.000 forinttal szemben havi 65.000 forint gyermektartásdíjra tartott igényt. Az alperes átlagosan 200 euró tartásdíjat teljesített, egy alkalommal járult hozzá a gondozással kapcsolatban felmerült rendkívüli kiadásokhoz.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[6] A felperes – a felülvizsgálati kérelemmel is érintett – keresetében gyermektartásdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest személyl utónevű gyermek tekintetében.

[7] 2019. augusztus 1-től 550 euró havi tartásdíjat igényelt, valamint kérte a magán bölcsődei díjak fele összegét, továbbá a Fundamenta lakásszerződés felmondásából eredő 296.490 forintot, a GYED miatti jövedelemkiesésként előállt 1.080.000 forintot, valamint a Covid ideje alatti gyermekfelügyeleti díjat 126.000 forint összegben. Perköltséget is igényelt.

[8] Az alperes ellenkérelmében arra vállalt kötelezettséget, hogy a felperes által meghatározott kezdő időponttól kezdődően havi 77.000 forintot fizet meg, illetőleg abban az időszakban, míg a gyermek magán bölcsődébe jár, 100.000 forint havi összeget teljesít.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[9] A Budai Központi Kerületi Bíróság 3.P.XI.30.297/2020/88. számú ítéletével – egyebek mellett – kötelezte az alperest, hogy 2018. szeptember 18. napján született személyl utónevű gyermek tartására fizessen a felperesnek 2019. augusztus 1-től 2020. május 31-éig havi 77.000 forint, majd 2020. június 1-től 2021. szeptember 30-áig 100.000 forint, 2021. október 1-től 77.000 forint havi gyermektartásdíjat. Az alperest terhelő tartásdíjhátralék összegét 329.263 forintban jelölte meg.

[10] Az elsőfokú bíróság a gyermektartásdíj megállapítása körében utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:218. § (1)-(4) bekezdéseiben foglaltakra.

[11] Kifejtette, hogy az óvodai díjat, illetőleg a gyermekfelügyelettel kapcsolatos igényét a felperes nem a folyamatos tartásdíjjal összefüggésben, hanem azon felül jelölte meg, így a bíróság ezeket rendkívüli gyermektartásdíj iránti igényként bírálta el, és arra a következtetésre jutott, hogy a 100.000 forintos, rendszeresen járó havi tartásdíjjal mind a gyermekfelügyelettel, mind pedig az óvodai díjjal kapcsolatos igény megtérítésre került.

[12] Az eredetileg 77.000 forintban meghatározott tartásdíjat a bölcsődei elhelyezésre figyelemmel emelték fel, az állami bölcsődei térítési díjra figyelemmel abban az időszakban, amikor a gyerek bölcsődébe járt. A közösen gyakorolt szülői felügyelet mellett a felperes az alperes tiltakozása ellenére íratta magán bölcsődébe a gyermeket, így az azzal kapcsolatban felmerülő többlet terhekben való részvételre alperes nem kötelezhető.

[13] A Fundamenta lakásbiztosítás megszüntetése, a jövedelem és a GYES közötti különbség nem értelmezhető gyermektartásdíj iránti igényként, mert azok nem a gyermek szükségletét képező kiadások. A gyermek szükséglete nem határozható meg könyvelési tételként úgy, hogy a háztartás korábbi bevételeit és kiadásait vetjük össze a gyermek megszületését követő jövedelemkieséssel és a gyermekkel kapcsolatos kiadásokkal.

[14] A felperes eredetileg 65.000 forint tartásdíj iránti igényt fogalmazott meg az alperessel szemben, aki eleinte 40.000 forintot teljesített, majd 105.000 forintban jelölte meg

igényét annak érdekében, hogy ne kelljen visszamennie dolgozni, és ezért bölcsődébe íratni a gyermeket.

[15] A felperes a per során többször is hangsúlyozta, hogy amíg személy¹ otthon volt, havonta 140.000 forint vesztesége volt. Arra is utalt, hogy 1.500 forint bébiszitter kiadás merült fel alkalmanként, amikor ő dolgozott. De a rendelkezésre álló adatok szerint bébiszittert nem vett igénybe, nagyobbik lánya, személy² vigyázott a kisebb gyermekre, lényegében „hitelbe”.

[16] A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy egy 3 éves gyermek szükségleteit 77.000 forint tartásdíj fedezi, ezért az alperest terhelő fizetési kötelezettséget ebben az összegben állapította meg, kivéve azt az időszakot, amikor a gyermek magán bölcsődébe járt. Ezen időszak tekintetében a bíróság figyelembe vette az állami bölcsőde általi ellátás biztosításával felmerülő többletkiadásokat.

[17] A felperes a gyermek szükségletei körében meghatározott 143.900 forint összegű rezsiköltség 1/3-ad részét kívánta elszámolni, mint a gyermek tartására fordított összeget. Figyelemmel arra, hogy a lakáshitel, a közös költség, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás, a lakásbiztosítás, telefon, UPC szolgáltatás, gyermekbérlet és benzinköltség nem egy 3 év alatti gyermek szükségletéhez kapcsolódó kiadás, így a bíróság ezen tételeket, mint a gyermek eltartásával felmerülő költségeket nem vette figyelembe.

[18] A felperes 30.000 forintban állapította meg a 3 év alatti gyermek szórakozási díját, amit a bíróság túlzónak ítélt meg különös tekintettel arra, hogy a Covid helyzetben sehova sem lehetett menni.

[19] A közös költség, a lakásbiztosítás és a lakáshitel az ingatlan tulajdonához kapcsolódik, ezek sem vehetők figyelembe a gyermek szükségletei körében.

[20] A bíróság a gyermek ételmezésével, ruházódásával, tisztasági kiadásával, egészségügyi ellátásával összefüggő, a felperes által megjelölt kiadásokból (körülbelül 85.000 forint) kiindulva határozta meg az alperest terhelő tartásdíj fizetési kötelezettség mértékét. Figyelemmel volt arra is, hogy az óvodába járással felmerülnek új típusú kiadások, ugyanakkor másokból „kinő” a gyerek, és arra, hogy lakhatásának biztosítása is kiadással jár. Szem előtt tartotta továbbá az állam által biztosított, a gyermek nevelését támogató ellátások összegét (34.800 forint), és ezek alapján mérlegeléssel határozta meg az alperes fizetési kötelezettségét.

[21] A bíróság a hátralékot a felperes kimutatása alapján – amelyet az alperes nem vitatott – határozta meg 329.263 forintban.

[22] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 50.Pf.636.638/2021/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének gyermektartásdíjra vonatkozó rendelkezését helyben hagyta, és az alperest perköltség fizetésére kötelezte.

[23] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a tartásdíj forintban és nem euróban, az ítélet szerinti havi 77.000 forint összegben volt meghatározható.

[24] A másodfokú bíróság az egy havi indokolt tartási költséget havi 130.000 forintban találta indokoltnak rámutatva arra, hogy az alperes a reális összegű tartásdíj megfizetésére minden további nélkül teljesítőképessé válik, és amennyiben figyelembe vesszük a felek jövedelme (GYED, majd munkabér) közötti különbséget, valamint az állam által nyújtott, és a gyermekre fordítandó támogatásokat, a havi 77.000 forint annak minden irányú igényének megfelelő színvonalú kielégítésére alkalmas tartási hozzájárulásként.

[25] A másodfokú bíróság sem tartotta indokoltnak a tartásdíj eltérő összegű megállapítását arra az időszakra, amikor a felperes GYED-en volt, illetve amikor már bérjövetelemben részesült, ugyanis a gyermek gondozási, tartási igénye, illetve annak

költségelemei úgy változnak, hogy azok a havi 77.000 forint tartási hozzájárulással folyamatosan kielégíthetők.

[26] A felperes már 2020 legelején eldöntötte, hogy a gyermeket magán bölcsődébe fogja íratni, hiszen ennek költségét már 2020 januárjában előterjesztett keresetlevelében is számszerűsítette. Ekkor még nem is állt rendelkezésre peradat arra a tényre nézve, hogy nincs a számára elfogadható bölcsődei férőhely. 2020 júniusában pedig már volt azokban a bölcsődékben is hely, amelyek akár 5 perc gyaloglással is elérhetőek lettek volna (33. számú perirat), és amelyeket a felperes is preferált.

[27] Nem tudta elfogadni a másodfokú bíróság a felperes azon érvelését sem, hogy ezt követően az alperes az anya felhívása ellenére sem választott a bölcsődék közül. Az alperes következetesen arra hivatkozott, minden külön kikötés, bármely intézmény kizártságára hivatkozás nélkül, hogy „normál” bölcsődébe kellene adni a gyermeket. Így önmagában az a tény, hogy nem jelölt ki egy bölcsődét a sok közül, nem róható a terhére. A másodfokú bíróság áttekintette a felek között az ezzel kapcsolatos üzenetváltást, és abból nem volt megállapítható, hogy az alperes nyilatkozataira figyelemmel anyagi kötelezettségvállalása keletkezett.

[28] A magán bölcsőde választása és fenntartása a felperes olyan önálló döntése volt, amelynek költségkihatását az alperesre nem háríthatja át. Tekintettel arra, hogy az alperes a fenti körülményre tekintettel megállapított átmeneti időszakra szóló tartásdíj összegét (2020. június 1-től 2021. szeptember 30-áig havi 100.000 forint) nem fellebbezte meg, ezért a másodfokú bíróság a fenti rendelkezést nem érintette.

[29] Jogszerű és megalapozott döntést hozott az elsőfokú bíróság akkor, amikor elutasította a felperes rendkívüli kiadások kapcsán előterjesztett igényét. A másodfokú bíróság a döntés helyes indokait csak azzal egészítette ki, hogy a felperes ebben a körben a jogalapot a Ptk. 4:218. § (3) bekezdésében jelölte meg, a felperes által érvényesített igények azonban nem esnek sem a (3) bekezdés I., sem annak II. fordulata hatálya alá, így sem önálló igényként, sem a mérlegelés szempontjaként nem vehetők figyelembe.

[30] A „hivatásos” gyermekfelügyelet díja fel sem merült, személy2 közreműködése költségként nem számolható fel. Különösen nem olyan körülmények között, hogy személy2 a tanúvallomásában éppen azt vette rossz néven az alperestől, hogy amikor otthon volt, ő akart foglalkozni a gyermekkel, emiatt pedig vita alakult ki közöttük (88. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés).

[31] A felperes a fellebbezésében számos bizonytalan jövőbeli esemény értékelésének a szükségességére hivatkozott, amelyek a tartásdíj aktuális összegének megállapítása során nem vehetők figyelembe.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmében a gyermektartásdíj tekintetében annak megváltoztatását, az alperes kereset szerinti marasztalását és perköltség fizetésre kötelezését kérte. Jogszabálysértésként a Ptk. 4:216. § (1) bekezdésére és a Ptk. 4:218. §-ban foglaltakra utalt.

[33] A gyermektartásdíj megállapításának alapvető feltétele a gyermek szükségleteinek meghatározása. Ezt az elsőfokú bíróság 85.000 forintban, a másodfokú bíróság 130.000 forintban határozta meg. A másodfokú bíróság azt, hogy a 130.000 forint miből áll össze, nem jelölte meg tételesen, ahogy azt sem, hogy a felperes által felsoroltakat milyen összegben ismeri el. Azzal, hogy a törvényszék az elsőfokú bíróságtól eltérően magasabb összegben

nevezte meg a gyermek alapszükségleteinek összegét, a gyermektartásdíj mértékét mégsem emelte fel, okszerűtlen és indokolatlan terhet ró a felperesre.

[34] Valótlanul állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a Covid időszakra eső gyermekfelügyeleti díjat. Azt elfogadta, de utólag a felperes által megkérdőjelezetten belevonta a bölcsődei időszakra vonatkozó emelésbe, ahogy azt felperes már korábban jelezte.

[35] A másodfokú bíróság nem értékelte, hogy egyik kerületi állami intézményben sem volt hely, a magán bölcsőde térítési díja pedig 80.000 forint + étkezési díj volt.

[36] A másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a 65.000 forintos tartásdíjat alperes akkori jövedelméhez viszonyítva annak körülbelül 20 %-ban állapította meg a felperes 2019 nyarán, amelyet utóbb 100.000 forintra azért módosított, mert ez az összeg minimálisan elegendő a gyermek szükségleteinek kielégítésére. Alperesnek ehhez bőven megvan a teljesítőképessége.

[37] Az alperes 2021. december 2-án kelt fellebbezési ellenkérelmének 2. pontjában elfogadta mind az eddig felperes által beadott magán bölcsődei díjakat, mind a Covid időszak alatti gyermekfelügyeleti díjat. A gyermekre nem alkalmanként, hanem rendszeresen személy2 vigyáz, amely bőven meghaladja a tőle elvárható testvéri gondoskodás mértékét.

[38] Az alperes a kifejezett, egyértelmű kérdés után, miszerint a feltüntetett költségek közül mit nem fogad el, pár tételt említett, a többi ellen nem emelt kifogást. Így 220.000 forint, mint a gyermek indokolt havi szükséglete minimum figyelembe vehető.

[39] Ugyanakkor, ahogyan az elsőfokú bíróság által megállapított havi összegről, úgy a másodfokú bíróság által rögzített 130.000 forintos összegről sem derül ki, hogy az milyen tételeket és mekkora összegben tartalmaz.

[40] A havi 77.000 forintos tartásdíj megállapítása is iratellenes, hiszen az alperes maga vállalta, hogy emellett fizeti a nagyobb költségek felét, amit egy alkalommal tett meg az elmúlt közel 3,5 év alatt.

[41] A 77.000 forintos tartásdíj vállalásával alperes elismerte, hogy a gyermeket gondozó szülő jelentősebb terhet visel a mindennapokban anyagi, érzelmi, időbeosztásbeli és minden egyéb téren. Ezt azonban a gyermek megállapított szükségletének mértéke nem tükrözi: az helyesen legalább 154.000 forintot meghaladó lenne.

[42] Felperes nem azért nem dolgozott, mert nem akart, hanem mert otthon gondoskodott a 8 hónapos gyermekről. 2019 májusában történt szakítás után a felperes az édesapja segítségével tartotta magát a megállapodáshoz, alperes ezzel tisztában volt, és nem segített. Még a halálesetet követően sem volt együttműködő abban, hogy a gyermek számára a legjobbat biztosítsa.

[43] 2020 januárjában a felperes megkereste az állami intézményeket, ahol nem volt bölcsődei szabad férőhely. Végül kiválasztott egy magán bölcsődét, 2020 márciusában szerződött velük, amikor egyértelművé vált a felperes munkakezdésének pontos ideje.

[44] A bölcsődét a vírushelyzet miatt végül csak 2020 június elején kezdte meg a gyerek, ez után értesült a felperes arról, hogy van 3 távoli intézményben férőhely, ami 30-40 perces út egy felnőttre számítva, ami napi szinten a gyereknek körülbelül 1,5 óra utazás. Utóbb két bölcsődében is szabadult fel férőhely, de ezek sem 5 perces sétára vannak, BKV-val 15-20 perc. Mindkettő a választott magán bölcsőde közelében található, így elmondható, hogy pusztán anyagi megfontolásból kellett volna a gyermeket a váltás esetleges traumájának, stresszének kitenni úgy, hogy előre a gondozókat, intézményeket nem volt lehetőség a vírushelyzet miatt megismerni.

[45] Alperes számára teljesen mindegy, hogy a gyermeknek mik az érdekei, neki csak az számít, hogy ne kelljen fizetni. Terhére róható, hogy különböző hazugságokra hivatkozva nem választott bölcsődét, illetve óvodát.

[46] A felperes által tételesen felsorolt költségek a gyermekkel kapcsolatban felmerülő szükséges kiadások, melyek részben szükségszerűek (orvosi költség, betegállomány), részben kellő előrelátással biztosan tudhatók, hogy a közeli jövőben felmerülnek (például: táborok, külön foglalkozások).

[47] Nem életszerű, hogy a szükséges kiadások fedezésére kölcsönt kelljen felvenni harmadik féltől ahhoz, hogy kifizesse személy2 a gyermekfelügyeletet, és nem várható el, hogy a gyermek hitelezzen.

[48] személy2 a oktatási intézmény neve szülésznő képző szakán tanul, tantárgyai között szerepel ápolástan, csecsemő- és gyermekgondozás, pszichológia, elsősegélynyújtás, így bátran kijelenthető, hogy hivatásosabb, mint egy olyan bébiszitter, aki elvégez egy pár hetes tanfolyamot, vagy akár azt sem. Az adózási törvény alapján a gyermekfelügyelet háztartási alkalmazotti foglalkoztatásnak minősül egy másik magánszemély esetén, felperes tudomása szerint számlát nem kell kiállítani utána, munkaszerződés nem szükséges.

[49] Sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy mi alapján állapította meg a gyermek szükségleteit, és mi az oka annak, hogy ezt az alperes által elismertnél jelentősen alacsonyabb összegben határozta csak meg. Nem vette figyelembe továbbá, hogy egy 3 éves gyermek esetén a gondozó szülőre sokkal nagyobb teher hárul, így az indokolt költségeknek magasabb részét lenne szükséges alperesnek finanszíroznia.

[50] Az alperes ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[51] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[52] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[53] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[54] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépését követően történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári Jogegységi Határozat folytán a Pp. alkalmazása körében megfelelően irányadó az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény, amelynek 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körül írja, az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A Kúria azon felülvizsgálati érveléseket értékelhette, amelyek megfeleltek a fenti

előírások, vagyis az előadott jogszabálysértéseket a felek konkrét jogszabályhely megjelölésével alátámasztják.

[55] A gyermek indokolt szükségleteit a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontja alapján kellett meghatározni.

[56] A Kúria e körben egyetértett a jogerős ítéletben kifejtett indokokkal. Hangsúlyozandó, hogy a gyermek indokolt szükségleteit a Ptk. 4:218. § (3) bekezdése definiálja, és a gyermek gondozásával felmerülő szükséges kiadással azonosítja. A Ptk. az indokolt szükségletek forintosítását nem írja elő, a 4:218. § (2) bekezdés egymásra épülő szempontrendszere alapján azonban a rendszeres kiadások legalább nagyságrendi megállapítása nem mellőzhető. Az indokolt szükségletek meghatározásával lehet ugyanis állást foglalni a kötelezetti teljesítőképesség (Ptk. 4:216. § (1) bekezdés) és a természetbeni tartás szülők közötti teherviselés aránya összefüggéséről, a gyermek részére juttatott állami támogatások (Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pont) elszámolásáról.

[57] Az elsőfokú bíróság ítéletében egyértelműen rögzítette, hogy a gyermek szükséglete az, amit rá kell költeni annak érdekében, hogy megélhetését, egészségügyi ellátását, neveltetését és taníttatását biztosítani lehessen.

[58] A bíróságok a rendelkezésre álló adatokat részletesen vizsgálták, és külön nevesítették azon tételeket, amelyeket – a felperes kereseti kérelmétől eltérően – a gyermektartásdíj számítása szempontjából nem vettek figyelembe. Így egyebek mellett a lakásbiztosítást, lakáshitelt, közös költséget, UPC szolgáltatás díját, gyermekbérletet és benzin költséget. Azt is rögzítették a bíróságok, hogy a gyermek szórakozási díjaként megjelölt 30.000 forint eltúlzott. Az egyéb, a gyermek szükséglete körébe tartozó tételek (az életkorához igazodó megélhetés, étkezés, egészségügyi ellátás, ruházat, tisztálkodás, nevelési költségek) voltak azok, amelyekkel összefüggésben a bíróságok a tartásdíj mértékéről döntöttek.

[59] A 3 éves gyermek indokolt szükségletét az elsőfokú bíróság 85.000 forintban látta megállapíthatónak, amit a másodfokú bíróság - a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – 130.000 forintra felemelt annak hangsúlyozásával, hogy nemcsak az elsőfokú bíróság által értékelt alapszükségleteket vette figyelembe. Nem vitás, hogy e körben nem részletezte a felemelés indokát, azt, hogy a felperesre nézve miért hozott kedvezőbb döntést. Ugyanakkor ítéletéből kiderült, hogy az elsőfokú bírósággal azonos, a Ptk. 4:218. § (2),(3) bekezdésben foglalt szempontrendszer alapján döntött a gyermek életkorához igazodó megélhetési, egészségügyi és neveltetési indokolt szükségletéről, így az anyagi jogi mérlegelés nem ütközött jogszabályba, és nem volt kirívóan okszerűtlen. A felperes által sérelmezett indokolási kötelezettség elmulasztását illetően pedig eljárás jogilag nem jelölt meg jogszabálysértést, így érvelése e körben nem volt vizsgálható.

[60] Nem vitásan a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a szülők tartási kötelezettsége a gyermek természetbeni tartását (tényleges gondozását, felügyeletét, ápolását) és a szükségletei kielégítése anyagi fedezetének biztosítását jelenti. A gondozó szülő által nyújtott vagyoni értéket jelentő, bár pénzben nem kifejezhető, nem forintosítható természetbeni tartás úgy értékelhető, hogy a tartás költségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni (Pfv.II.20.957/2019/4.).

[61] Jelen esetben ezen szabályt a másodfokú bíróság helyesen alkalmazta, a jogerős ítélet pedig helytállóan tartalmazza. A megállapított 130.000 forint gyermeki szükséglet mellett az alperes – teljesítőképességére is figyelemmel megállapított – 77.000 forint/hó tartásdíj fizetési kötelezettsége azt jelenti, hogy a terheket nagyobb arányban köteles viselni, mint a ténylegesen gondozást végző anyja.

[62] A bíróságok helyesen vonták vizsgálódási körükbe a szülők vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait is (Ptk. 4:218. § (2) bekezdés d) pont), a bíróságok által megállapított tényállás mindezeket részletesen tartalmazza. Jogszabálysértés megállapítására ebben a körben sem volt lehetőség, mivel a felülvizsgálati kérelem a tényállásmegállapítást eljárásjogi jogszabálysértés megjelölésével nem támadta.

[63] A magán bölcsőde költségét illetően is helyes volt a másodfokú bíróság döntése. A peradatokból egyértelműen kitűnik, hogy az alperes a magán bölcsődei ellátást nem támogatta, kizárólag „normál bölcsődébe” kívánta a gyermeket íratni. Ebből a szempontból nincs jelentősége, hogy konkrétan nem választott az állami intézmények között. Így a magán bölcsőde igénybevétele a felperes kizárólagos döntésén alapult, annak költsége ezért az alperesre részben sem hárítható. 2020 júniusában – a tényleges igénybevétel megkezdésekor – már egyébként is voltak olyan bölcsődei férőhelyek, amelyek a felperes által is korábban elfogadhatóak lettek volna. Egyetlen adat sem támasztotta alá az alperes közömbös magatartását, a gyermeknek a bölcsődeváltással megvalósuló esetleges sérelmét.

[64] A felperes későbbi, bizonytalanul bekövetkező kiadásokra hivatkozásának (például tábor, korrepetáló tanár) jelen eljárásban a tartásdíj aktuális összegének megállapítása során nem volt jelentősége, ezeket ebben az eljárásban nem lehetett értékelni.

[65] Amennyiben a testvér hozzájárul a családi feladatok ellátásához, így például alkalmanként a kisebb testvérre felügyel, felmerült kiadás hiányában, külön jogcímen nem számítható fel a gyermektartásdíj szempontjából. személy² esetében sem lehet azt figyelembe venni, annak gyakoriságát, időtartamát pedig a felperes meg sem jelölte.

[66] A kifejtetekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdése szerint.

[67] A pervesztes felperes köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére (550 euró x 400 forint – a felülvizsgálat benyújtásakor érvényes euró árfolyam – 220.000 forint – 77.000 forint = 143.000 forint x 12 hó).

[68] A felülvizsgálati eljárásban pernyertes alperes igazolt költsége megfizetésére a felperest kötelezte a Kúria a Pp. 82. (3) bekezdés és 83.§ (1) bekezdés és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel.

[69] A további felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[70] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 420. §-a szerint.

Budapest, 2022. szeptember 27.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró